

LENINA KAROĢS

VISU ZEMJU PROLETARIESI,
SAVIENOJĒTIES!

SESTDIEN,
1986. GADA
19. JOLIJA
Nr. 86 (5470)

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopē
1950. gada aprīļa.
Maksā 3 kap.

SOCIĀLISTISKĀS SACENSĪBAS UZVARĒTĀJI

Latvijas KP rajona komiteja, rajona Tautas deputātu padomes izpildkomiteja, Latvijas LKJS rajona komiteja un agrorūpnieciskā kompleksa darbinieku arodbiedrības rajona komiteja izskatīja rezultātus, ko šī gada pirmajā pusgadā un otrajā ceturksnī devusi rajona darbaļaužu sociālistiskā sacensība.

Agrorūpnieciskā kompleksa kolektīvu un strādnieku sociālistiskajā sacensībā

PAR UZVARĒTAJIEM ATZĪTI kolhozs «Zelta vārpa» (par augstiem rādītājiem sabiedriskās saimniecības attīstībā);

M. Gorkija kolhozs (par galas ražošanas kāpināšanu);
padomju saimniecība «Rušona» (par piena ražošanas kāpināšanu);

kolhoza «Krasnij Oktjabrj» Leinišķu fermas kolektīvs (piena lopkopības fermu sociālistiskajā sacensībā, fermā izvietotas melnraibās govīs);

kolhoza «Sarkanā ausma» Anspoku fermas kolektīvs (piena lopkopības fermu sociālistiskajā sacensībā, fermā izvietotas Latvijas brūnās šķirnes govīs);

kolhoza «Krasnij Oktjabrj» Reinieku fermas kolektīvs (telišu audzēšanas fermu sacensībā);
kolhoza «Nākotne» fermas «Sultes» kolektīvs (nobarojamo jaunlopu fermu sacensībā);

kolhoza «Rīts» Grāveru fermas kolektīvs (sivēnu leguves fermu sacensībā);
Kirova kolhoza Stabulnieku fermas kolektīvs (cūku nobarošanas fermu sacensībā);

M. Gorkija kolhoza posms no fermas «Indāni» (putnu galas ražošanas sacensībā);
Valentīna Sidorova no kolhoza «Krasnij Oktjabrj» (melnraibās šķirnes govju mehanizētās slaukšanas operatoru sacensībā par visaugstākā izslaukuma ieguvu no vienas govīs);

Karīna Valvode no Leņina kolhoza (Latvijas brūnās šķirnes govju mehanizētās slaukšanas operatoru sociālistiskajā sacensībā par visaugstākā izslaukuma ieguvu no vienas govīs);

Leņina kolhoza «Zelta vārpa» (par vislielāko izslaukumu kāpināšanu no vienas govīs);
Zinaida Trofimova no kolhoza «Krasnij Oktjabrj» (melnraibās šķirnes govju mehanizētās slaukšanas operatoru sacensībā par visaugstākā izslaukuma ieguvu no vienas pirmplēnes);

Agnija Ivanova no Leņina kolhoza (Latvijas brūnās šķirnes govju mehanizētās slaukšanas operatoru sacensībā par visaugstākā izslaukuma ieguvu no vienas pirmplēnes);
Alfīnija Galaktionova un Vasas Krupennikova no M. Gorkija kolhoza (jaunlopu nobarošanas operatoru sacensībā);
Lūcija Mihailova no kolhoza «Krasnij Oktjabrj» (telišu audzēšanas operatoru sacensībā);
Anfīmija Mežaka no kolhoza «Zelta vārpa» (sivēnmāšu kopšanas operatoru sacensībā);
Marija Pastare no Kirova kolhoza (cūku nobarošanas operatoru sacensībā).

OTRĀ VIETA PIESKIRTA kolhoza «Sarkanā ausma» kolektīvam (par augstiem rādītājiem sabiedriskās saimniecības attīstībā);
Kirova kolhoza kolektīvam (par galas ražošanas kāpināšanu);
kolhoza «Sarkanā ausma» kolektīvam (par piena ražošanas kāpināšanu);
Annai Busovai no Oškalna kolhoza (Latvijas brūnās šķirnes govju mehanizētās slaukšanas operatoru sacensībā par visaugstākā izslaukuma ieguvu no vienas govīs);
Vilmai Sauskājai no kolhoza «Rīts» (par vislielāko izslaukumu kāpināšanu no vienas govīs);
Annai Romanovskajai no Leņina kolhoza (par visaugstākā izslaukuma ieguvu no Latvijas brūnās šķirnes pirmplēnēm);

Elizabetei Pizelei no Raiņa kolhoza (jaunlopu nobarošanas operatoru sacensībā);
Olgai Pastarei no kolhoza «Krasnij Oktjabrj» (telišu audzēšanas operatoru sacensībā);
Intai Puriškevičai no kolhoza «Zelta vārpa» (sivēnmāšu kopšanas operatoru sacensībā);
Jāzepam Romanovskim no kolhoza «Sarkanā ausma» (cūku nobarošanas operatoru sacensībā).

TREŠĀ VIETA PIESKIRTA padomju saimniecības «Rudzāti» kolektīvam (par augstiem rādītājiem sabiedriskās saimniecības attīstībā);
kolhoza «Rīts» kolektīvam (par piena ražošanas kāpināšanu);
kolhoza «Nākotne» kolektīvam (par galas ražošanas kāpināšanu);
Janīnai Kalvišai no kolhoza «Sarkanā ausma» (par visaugstāko izslaukumu no katras Latvijas brūnās šķirnes govīs);
Regīnai Vucinai no kolhoza «Rīts» (par vislielāko izslaukuma kāpināšanu no vienas govīs);
Valentīnai Bernānei no Leņina kolhoza (par vislielāko izslaukumu no Latvijas brūnās šķirnes pirmplēnēm);
Antonam Ušackim no Oškalna kolhoza (jaunlopu nobarošanas operatoru sacensībā);
Bronislavai Pastarei no Leņina kolhoza (telišu audzēšanas operatoru sociālistiskajā sacensībā);
Fainai Kamļovai no Kirova kolhoza (sivēnmāšu kopšanas operatoru sacensībā);
Valentīnai Ignatovičai no Kirova kolhoza (cūku nobarošanas operatoru sacensībā);
Govju mehanizētās slaukšanas jauno operatoru sociālistiskajā sacensībā par UZVARĒTAJU atzīta Kirjana Baikova no kolhoza «Krasnij Oktjabrj»;
OTRĀ VIETA pieskirta Ārijai Saldakajai no kolhoza «Rīts»;
TREŠĀ VIETA pieskirta Zinaīdai Upeniecei no Oškalna kolhoza.

PAR UZVARĒTAJU 1985. — 1986. gada lopu ziemošanas skatē atzīts kolhozs «Rīts».
OTRĀ VIETA pieskirta kolhoza «Nākotne» kolektīvam.
TREŠĀ VIETA pieskirta padomju saimniecības «Rušona» kolektīvam.

Rūpniecības, celtniecības un apkalpojošās sfēras uzņēmumu sociālistiskajā sacensībā
PAR UZVARĒTAJIEM ATZĪTI Livānu kūdras fabrikas kolektīvs;
Preiļu starpkolhozu celtniecības organizācijas kolektīvs;
sadzīves pakalpojumu kombināta kolektīvs;
Preiļu trikotāžas fabrikas kolektīvs;
Preiļu elektrotīklu rajona kolektīvs.

Ciemu un pilsētu Tautas deputātu padomju sociālistiskajā sacensībā
PAR UZVARĒTAJU atzīta Jersikas ciema Tautas deputātu padome (ciemu Tautas deputātu padomju sacensībā);
OTRĀ VIETA pieskirta Rožkalnu ciema Tautas deputātu padomei;
TREŠĀ VIETA pieskirta Preiļu ciema Tautas deputātu padomei.

Pilsētu Tautas deputātu padomju sacensībā
PAR UZVARĒTAJU atzīta Preiļu pilsētas Tautas deputātu padome.

Rajona komjaunatnes organizāciju sociālistiskajā sacensībā
PAR UZVARĒTAJU atzīta Livānu eksperimentālās bloķimiskās rūpnīcas komjaunatnes pirmorganizācija;
kolhoza «Dzintars» komjaunatnes pirmorganizācija;
Valsts statistikas rajona informācijas un skaitļošanas nodaļas komjaunatnes pirmorganizācija;
Preiļu 1. vidusskolas skolotāju komjaunatnes pirmorganizācija.

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Godam darbu padarot

Rudens sējas priekšvakarā

Mēs esam uzsākuši gaitu pa graudu ražošanas intensifikācijas ceļu, kurā īpaša loma ir ziemajiem. Tie tagad pastāvīgi jāpatur redzeslokā. Šis gads pierāda, ka rudzu lauki slēpi sevī daudz rezervju. Kādreiz uzskatīja, ka 20 centneri graudu no rudzu hektāra ir pietiekami laba raža. Vai tam var piekrist? Pieredze rāda, ka iespējams sasniegt arī augstākus rezultātus. Protams, ja precīzi ievēro audzēšanas tehnoloģiju.

Vispirms — augsnes lobīšana. Tā jāzūst savaļi, lai nezāles sadīgtu pirms aramslāņa apvēršanas. Lobīšana šobrīd plaši izvēsta kolhoza «Dzintars» — apstrādāti divi simti hektāru, tas ir — vairāk nekā ceturtdaļa no ziemāju kopīgās druzas. Kolhoza «Rīts» nolobītas divas trešdaļas, Kirova kolhoza — puse, kolhoza «Zelta vārpa» — trešā daļa, kolhoza «Nākotne» — ceturtdaļa daļa patību. Turpēt kolhoza «Dubna». Oškalna saimniecībā, Agļonaš sovhozā lobīšana vēl nav uzsākta. Šim papēnēnam vajadzētu kļūt par obligātu, taču dažu saimniecību speciālisti un vadītāji joprojām uzskata, ka var iztikt arī bez tā.

Katrā ziņā jāiestrādā pietiekami daudz laba mēslojuma. Nav attaisnojama arī kavēšanās ar aramkārtas apvēršanu. Rajona labākās saimniecības aršanu ziemajiem jau gatavojas pabeigt, jo sastrādātajai augsnei jāļauj nogatavoties. Bet ir arī tādas, kurās nemaz neseidzās. Piemēram, kolhoza «Dubna» jāapar 720 hektāri, bet līdz pus jūlijam nebija apvērsts ne hektārs.

1000 hektāri rajonā bija atstāti melnajās papuvēs. Tās apartas, nomēslotas, uzirdinātas. Tātad, var gaidīt labu atdevi.

Kad arājs ir uz lauka, nemiers pārņem kļētnieku. Sāk, zeme tiks sagatavota, bet kā ar sēklām? Visādi. Pirmajai klasei atbilstoša sēkla ir Kirova kolhoza, «Krasnij Oktjabrj», «Zelta vārpa». Vairākās saimniecībās tās krājumi atbērti no pērnā gada ražas, citur daļēji vai pilnīgi cer uz jauno ražu. Pērnruuden vēl varēja palauties uz to, bet šogad jau pilnībā jānodrošinās ar nepieciešamajiem krājumiem rudenī. Ziemā tos reizē ar vasarāju sēklu varēs sagatavot līdz augstai kondīcijai.

Ziemas graudaugu sējas optimālākie termiņi ir līdz septembra pusē. Rapsis gan jāiesē līdz 10. augustam. Tas jāaudzē visur, lai samazinātu obaltumvielu deficītu lopbarībā.

A. RANCĀNS,
rajona preses grupas vadītāja vietnieks

Kompleksa mērķprogramma

Vairāk nekā divkārt sašaurināt roku darbu un smago fizisko darbu — šāds uzdevums izvirzīts Baltkrievijā apstiprinātajā kompleksajā mērķprogrammā «Darbs». Tajā ietvertas 400 zinātniskās izstrādes. Starp tām ir industriālas graudaugu, linu un kartupeļu audzēšanas tehnoloģijas, mehanizēti drenu likšanas procesi meliorācijas darbos, fotosalikuma ieviešana poligrāfijas uzņēmumos un daudz kas cits. Programmā «Darbs» paredzēti pasākumi ļaus piecos gados atbrīvot no roku darba 280 tūkstošus cilvēku un atrisināt jauno uzņēmumu komplektēšanas problēmu. Plānots radīt apmēram 50 jaunas darbu taupošas mašīnu tipus un automatizētos kompleksus, ko izmantos ražošanā.

TASS

J. SILICKĀ foto

21. jūlijs — Latvijas PSR nodibināšanas diena

IESKATS
VĒSTURĒ

1944. gada 13. oktobrī Maskavā grandēja salūts par godu Rīgas atbrīvošanai no fašistiskās okupācijas. Tajās dienās PSRS galvaspilsētā uzturējās Lielbritānijas valdības galva Vinstons Čērčils. Viņa dienasgrāmatā, kurā 1944. gada braucienam uz Maskavu veiktās vairākas lappuses, par šo salūtu nav ne rindas. Mēs varam tikai minēt, vai vārds «Rīga», kas to vakar skanēja visos skaļrunos, izraisīja sirmajā valstsvīrā atmiņas par pirmajiem pēckotbra gadiem, kad Lielbritānijas politiķi vērtēja tik daudz uzmanības norisēm Baltijas novadā un it īpaši Latvijā.

Stāvoklis toreiz bija sarežģīts un no britu impērijas viedokļa delikāts. No vienas puses, nedrīkstēja te' laut nostiprināties Vācijai, kas pretendēja uz šo savu «vēsturisko dzīves telpu», no otras puses, keizarišķās Vācijas karavīri un vietējo vācu muižnieku izveidotais karapulkis bija vienīgais reālais spēks, kas varēja stāties pretim revolucionārajai, leņinisma ideju iedvesmotajai tautai.

Latviešu strēlnieku pulki, kurus cara Krievija bija izveidojis pirmā pasaules kara laikā, pārgāja revolūcijas pusē drīz vien pēc patvaldības gāšanas un veidoja padomju varai visuzticamākās vienības, kas apsargāja Kremli un Leņinu, bet vēlāk guva daudzas uzvaras Pilsōnu kara frontēs. Taču 1919. gadā nodibināto Padomju Latviju, darba tautas lielo rosmi, jaunas dzīves celtniecību sākot, nomāca kontr-revolūcijas spēki. Padomju vara Latvijā tika noslīcināta asiņās. 1920. gadā ar ārzemju militāristu atbalstu buržuāzija guva virsroku. Buržuāzijas marionešu valdība 20 gadus pildīja uzdevumu, kura dēļ tā tika nodibināta un balstīta: buržuāziskā Latvija bija kļuvusi par svarīgu sargposteni tā saucamajā sanitārajā kordonā, kas tika izveidots ap Padomju zemi, par placdarmu, no kura izdevīgā situācijā varētu sākties jauna intervence pret Padomju Savienību. Asprātīgi šo marionešu valsti raksturojis latviešu dzejnieks Jānis Sudrabkalns: «Tā bija nēcīgs bekona un sviesta gabaliņš imperiālistu alkatīgajās rokās».

Mēs nezīnām, ko domāja Vinstons Čērčils, vērodams pa savas rezidences logu daudzkrāsainās raketes, kas uzplauksnīja Maskavas debesis par godu atbrīvotajai Rīgai. Taču skaidrs ir viens — šis salūts bija vēl viena liecība tam, ka vēstures gaita nav apturama, kaut arī tā bieži vien met līkločus, kas reizēm ilgst gadu desmitiem. Šāda atgriešanās pagātnē bija laikapoms starp 1919. gada 13. janvāri un 1940. gada 21. jūliju, kad starp padomju varas pasludināšanu un tās atjaunošanu valdīja buržuāzija, gan četri gadi, kad republika atradās zem fašistu naglotā zābaka.

Daudzi pieminekļi visās republikas malās stāsta par upuriem, ko prasīja cīņa par padomju varu. Taču vērtīgi bija centieni noslāpēt cīņu liesmas — plaši tautas masu slāni atbalstīja komunistus. Pat 1931. gadā, kad buržuāziskā iekārta, dēvējot sevi par demokrātisku, jau bija atņēmusi tautai gandrīz visas iespējas izdot leģālas avīzes, sasaukt leģālas sapulces, dibināt leģālas organizācijas, saeimas vēlēšanas par komunistiem nobalsoja 75 000 cilvēku. Aizvien šķita, ka katra brīvības izpausme, 1934. gada maija fašistiskajā apvērsumā tika likvidētas pēdējās demokrātiskās paliekas. Bet, jo tumšāka bija reakcijas nakts, jo skaidrāk skanēja liekulīgi vārdi par brīvību. Šajos gados Rīgas centrā uzcēla Brīvības pieminekli. Šodien tas tiek saglabāts tāpat kā visi citi pagātnes mākslas darbi, taču mēs neaizmirstam arī, cik drūmā laikmetā tas tika celts.

1940. gada sociālistiskā revolūcija bija likumsakarīga. Par šiem notikumiem jāparunā sīkāk, jo to attēlojums daudzos komunistu pretinieku darbos ir pavisam aplams. Vēl aizvien tiek atkārtots, ka padomju varas nodibināšanā Latvijā izšķiroša nozīme bijusi padomju tankiem, kas šķērsoja robežu 1940. gada 17. jūnijā.

Jā, tai rītausmā Padomju Armijas papildkontingenti patiešām ienāca Latvijā, virzoties uz savām bāzēm, kas jau vairāk nekā gadu iepriekš bija izveidotas saskaņā ar PSRS un Latvijas savstarpējās palīdzības līgumu. Taču visā bāzu pastāvēšanas laikā un arī 17. jūnijā padomju tankisti neļaujās neviena notikuma norisē. Vai var runāt par okupāciju, ja padomju karaspēks nebija ieņēmis ne pastu, ne telefona centrāli un radiofonu, ja visas buržuāziskās valsts iestādes turpināja darbu un arī toreizējais prezidents palika Rīgas pilī? Savā radiatorunā tajās dienās viņš teica: «Es palieku savā vietā, jūs palieciat savējā.»

Taču turpmākie notikumi risinājās citādi, nekā cerēja vecās varas virsotne. Fašistiskā iekārta bija sevi pilnīgi sakompromitējusi, visi apstākļi revolūcijas uzbrāzmojumam bija nobrieduši, daudzos Rīgas uzņēmumos jau iepriekšējos mēnešos notika streiki. Atrisinājums tuvojās.

Iedzīvotāji ar sajūsmu sagaidīja Padomju Armiju. Rīga vēl nekad nebija piedzīvojuši šādas stihiskas masu demonstrācijas, kurās piedalījās desmitiem tūkstošu cilvēku. Fašistiskā valdība tika gāzta. 1940. gada 20. jūnijā tika dibināta Tautas valdība ar profesoru A. Kirhenšteinu priekšgalā. Šis nepārrēdzamās kolonnas sveica jauno valdību, kurā vairākums ministru nebūt nebija komunisti. Bet arī nekomunisti saprata dziļu demokrātisku pārkārtojumu nepieciešamību un kā pašu pirmo — dot tautai iespēju brīvi izlemt savu turpmāko likteni. Tāpēc viens no pirmajiem jaunās valdības soļiem bija lēmums par Latvijas Tautas saeimas vēlēšanām.

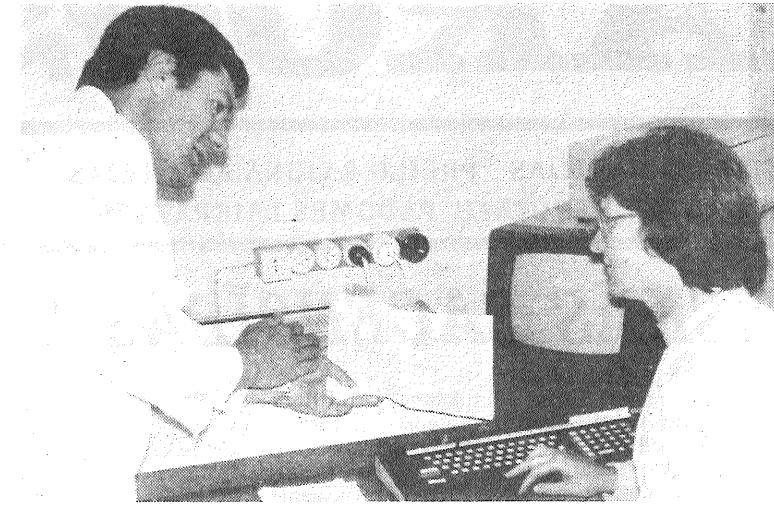
Pat visniknākajiem antikomunistiem nav iespējams apšaubīt šo vēlēšanu rezultātus jau tāpēc vien, ka vēlēšanas būtībā organizēja vecais valsts aparāts. Centrālajā vēlēšanu komisijā ietilpa, piemēram, buržuāziskās Latvijas senators A. Meņģelsons un Valsts statistikas pārvaldes atbildīgais ierēdnis A. Maldups. Daudz veco ierēdņu bija arī apgabalu un apriņķu komisijās. Vēlēšanas noritēja pēc nolikuma, saskaņā ar kuru pirms fašistiskā apvērsuma tika vēlēta buržuāziskās Latvijas saeima.

Kad atvēra urnas un saskaitīja balsis, izrādījās, ka par Tautas bloku bija nodoti 97,8 procenti balsu.

Tautas bloka uzvara bija likumsakarīga — tā kandidātu sarakstā taču bija autoritatīvi cilvēki, kā pašai ziedzīgie revolucionāri J. Kalnberziņš, Z. Spure, F. Bergs, zinātnieki — profesors A. Kirhenšteins un P. Galenīks, rakstnieks V. Lācis, buržuāziskās armijas ģenerālis R. Dambītis, bijušais buržuāziskās Latvijas tieslietu ministrs J. Pabērzs.

Jaunā Tautas saeima sanāca 1940. gada 21. jūlijā. Kā pirmo izskatīja jautājumu par valsts varu un pasludināja padomju varas atjaunošanu visā Latvijas teritorijā. Vienlaikus nolēma lūgt Padomju Sociālistisko Republiku Savienības Augstāko Padomi uzņemt Padomju Latviju PSRS sastāvā. Tas notika 5. augustā, un kopš tās dienas mūsu republikai sākās kopīgais ceļš ar pārējām brālīgajām padomju republikām.

(No Z. Eidusa dokumentālā apraksta «Viena no piecpadsmit».)

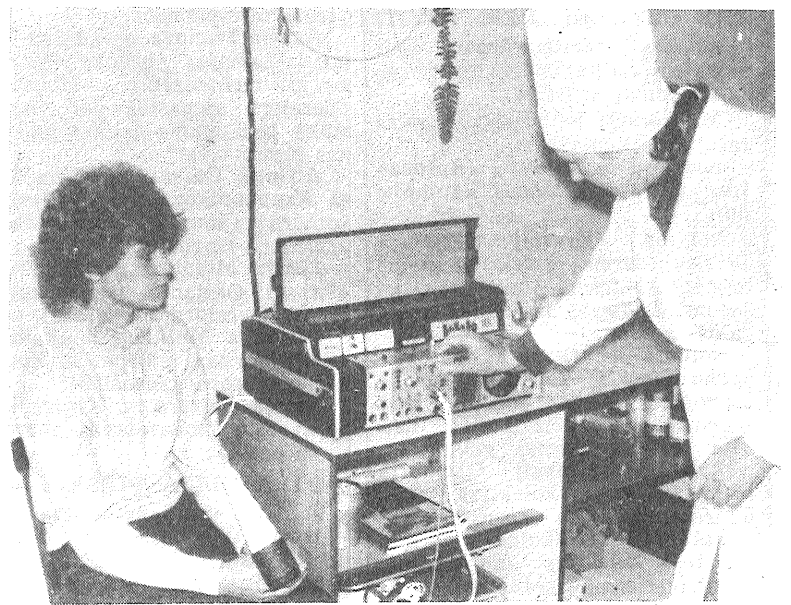
Viens no galvenajiem sociālajiem iekārojumiem, ko Latvijā tautai devusi padomju vara, ir garantēta bezmaksas medicīniskā palīdzība. Ikgadus veselības aizsardzībai no republikas budžeta tiek atvēlēti vairāki desmiti miljonu rubļu.

ATTEĻOS: iecirkņa terapeits A. Ruskulis un skaitļojamās mašīnas operatore L. Jaudzema analizē mašīnā ievadītās informācijas apstrādes datus; pirmsārsta kabinetā feldšere A. Eglīte (no labās), pārbaudot apmeklētājas veselību, izmanto modernu aparātu. J. SILICKA foto

Mūsu rajonā ambulatorisko un poliklinisko palīdzību iedzīvotājiem sniedz Preiļu un Livānu poliklinikas, Aglonas un Galēnu ambulatorijas, prettuberkulozes dispanseri, 25 feldšeru un vecmāšu punkti, 5 feldšeru punkti uzņēmumos. Ikgadus veselības aizsardzībai no republikas budžeta tiek atvēlēti vairāki desmiti miljonu rubļu.

Mūsu rajonā ambulatorisko un poliklinisko palīdzību iedzīvotājiem sniedz Preiļu un Livānu poliklinikas, Aglonas un Galēnu ambulatorijas, prettuberkulozes dispanseri, 25 feldšeru un vecmāšu punkti, 5 feldšeru punkti uzņēmumos. Ikgadus veselības aizsardzībai no republikas budžeta tiek atvēlēti vairāki desmiti miljonu rubļu.

Te spilgti izpaūžas viena no visraksturīgākajām sociālistiskā dzīves veida iezīmēm — nemītīgas rūpes par cilvēku. Buržuāziskajā Latvijā par to varēja tikai sapņot.

... UN MŪŽĪGS PAVASARIS

Ozoli. Loti raksturīgi šīm lauku ārēm. Varenī, plaši izpletstiem zariem tie lepnā vientulībā spītē visiem vējiem. Zaļos milžus cieņa un sargā mehānizatori, melioratori, arī laudis, kuri šurp braukuši, lai mums uzbūvētu gāzes vadu. Redzu, ka zemes raucei metuši likumu arī veselai laucēi margrietīnu.

Tā arī nespēju saprast: brīnumus vai vienkāršs gadījums, ka baltais margrietīnu lielā precīzi klājies tajā vietā, kur bija mūsu mājas. — saka Ignāts un domīgi skatās uz vienkāršajiem ziediem.

Uz Kvederciemiem (ši apdzīvotā vieta ir tagadējā Rožkalnu ciema teritorijā) Ignāts atbrauc bieži. Viens pats, kopā ar sievu un meitu. Un citādi nemaz nevar būt, jo šis ozols, šī margrietīnu nobaltinātā lauce, šis kupli sazēlušais miežu lauks taču ir Ignāta dzimtene. Katram mums dzimtene ir viena, un ceļš uz to ir visgaidītākais. Kaut arī skaudru atmiņu apvēdīts.

Livānu stikla fabrikas virpotāis Ignāts Lukjanovs šajā vietā allaž it kā sadzird pagātnes balsi. It kā iedimdas atmiņas un piemāksas zvani.

...Kā agrā pavasarī smaržo tikko atlaidusies zeme, to Ignāts atceras uz mūžu. Zeme viņu toreiz paļāba. Arī sešus brāļus un māsas. Tajā baltajā aprīļa naktī, kad dzimtā māja liesmoja, kad kaut kur tuvumā noasiņoja viņa tēvs un māte, Svīpa lodes, bjaustījās piedzērūšies bandīti. Līdzīgas traģēdijas šajā nomalajā vietā nav bijis.

Ignāta tēvam Pjotram toreiz neizdevās paglābties no lodes. Vienreiz laimējās. Tas notika 1941. gadā. Bucenieku mežā jau bija izrakts masu kaps — tiem, kuri gadu iepriekš bija stājušies pie padomju varas atjaunošanai Latvijā. Taču Pjotram izdevās aizbēgt un paslēpties pie radiņniekiem.

Fašistiskās okupācijas gados ģimenei izdzīvot palīdzēja Pjotra prasmīgās rokas. Pēterburgas

strādnieku dinastijas turpinātājs meistarīgi apstrādāja koku, prātā izgatavot visu, kas lauku laudim nepieciešams. Tā ģimene tika ple pārtikas. Kad okupantus patrieca, 1944. gada vasarā, Pjotrs Lukjanovs iestājās tā sauktajā iznīcinātāju bataljonā. Un bez žēlastības vilka dienas gaismā fašistus, kuri nebija paguvuši aizmukt, vai viņu līdzskrējus. Reiz gadījās cīnīties vienam pret līdz zobiem apbruņotu bandītu. Uzvarēja. Sagūstīto «naktsputnu» Pjotrs ritā personīgi nogādāja Serguntā, pēc tam uz Livāniem. Kā izrādījās, notverts bija «vērtīgs eksemplārs». Tālab arī tika organizēta asinainā izrēķināšanās ar šo ģimeni.

...Tajā tālajā pavasara vakarā Lukjanovu ģimenes mājā valdīja parastā gaisotne. Māte gatavojās cept maizi, Mīkla jau rūga. Taču, iestājoties tumsai, nikni sāka riet suns. Pjotrs Lukjanovs steigšus pakāra šauteni un patronas, kā bija paradis, un izgāja skatīties, kas tur nāk. Un viņa sirds nodrebēja. Ne par sevi. Pie briesmām un nāves jau pierasts. Par bērniem bija bailes, jo paqalmā iebrauka vesels bars bandītu. Protams, pats viņš spētu atiet — nakts, līdzās mežs. Taču nespēja, jo aiz muquras bija sieva un bērni. Un Pjotrs sāka šaut. Pagrabā iebēgusīe bērni un sieva dzirdēja, ka uz garām automātu kārtām atbild atsevišķi šautenes šāvienī. Arvien retāk, retāk. Bandīti bija paguvuši aizdedzināt māju, un nekas cits neatlika kā paslēptuvi atstāt. Ar gadu vecu bērnu uz rokām durvis pirmā parādījās Marija Lukjanova. Un sabruka, ložu sadzelta. Pēdējā mirklī viņa vēl paguva ar savu ķermeni aizsegt mazuli. Lielākie bērni attapa bēgt dārzā un slēpties vaqu starpās. Pie zemes.

Bet lodes spindza. Bandīti sāva uz bērniem, Beidzot, laikam jau asiņu atdzērusies, slepkavas sāka atiet uz mežu, levainots bija vecākais brālis Antons, kurš arī atšaudījās.

Tematiskais
sarīkojums
jaunatnei

Lielie svētki — Latvijas Padomju Sociālistiskās Republikas nodibināšanas gadadiena — ir mūsu sirdīs. Gadadienas priekšvakarā uz tematisku sarīkojumu, kas bija vērtīgs šim nozīmīgajam notikumam, aicinājām savus vienaudžus — kolhoza «Vārka-va» jauniešus. Lai atcerētos padomju tautas noietos ceļus Lielajā Tēvijās karā, lai sava ciema jauniešiem sniegtu plašāku izziņas materiālu par novada atbrīvošanu, par pirmajiem pēckara jauncelsmes gadiem un šodien.

Tematiskā sarīkojuma gaitā jaunlešu atmiņā vēleiz atsaucām vēstures materiālus, kuri stāsta par Padomju Latvijas noieto kauju un uzvaras ceļu Lielajā Tēvijās karā. Ar ciema bibliotekāres Annas Spūles palīdzību savācām ziņas par mūsu rajona atbrīvotājiem. Sarīkojumā skanēja dzeja.

E. ABOLIŅA,
Vārkavas ciema tautas nama vadītāja

Raudādami bērni skrēja pie nogalinātās mātes. Turpat netālu zemē gulēja tēvs. «Tēt, māmiņu nogalināja!». Pjotrs Lukjanovs bija nāvēģi ievainots. Viņš paguva tikai ar vaidu nopūsties un aplūsa.

...Bija viņam toreiz četrdesmit gadu, viņa sieval — trīsdesmit seši. Tādi viņi aizgāja savā mūžības pavasarī.

Kapa pieminekļi iekaltas fotogrāfijas (fotokartītes bija saglabājuši radi un kaimiņi), kurās atainotas jaunas un skaistas sejas. Viņš — virišķīgi vaibsti, pelēkas acis, mati uz celina; viņa — maiga, tumšām acīm, kupliem matiem. Divi cilvēki, kuri, bez šaubām, satīcīgi un laimīgi nodzīvotu līdz sirmam vecumam. Ja vien nebūtu iekļāvušies aktīvā cīņā par jaunu dzīvi. Viņa — ar savu sirdi, viņš — ar ieroci rokās.

Un šī jaunā dzīve tagad ir visapkārt. Arī viņu bērnos. Lukjanovi netīko pēc zvaigznes debesīs vai eksotiskām tālēm. Viņi stabilī stāv uz šīs zemes, kļuvuši par padomju strādnieku saimes godātiem locekļiem. Viņu dzimtajā vietā tagad ir ekonomiski stiprs kolhozs. Te ir gan kādreiz sapņotā elektrība, gan meliorācija, gan šoseja. Nāk šurp arī lielā gāze — tās trase nostīdz garām kādreizējām Lukjanovu ģimenes mājām.

«Kādreizējām» — neskan šis vārds. Mājas ir. Mūsu atmiņā.

...Gadu ritumā izaudzis arī šis koks, taču Ignāts to pa ieradumam sauc par ozoliņu. Kuplā un varenā lapotne domīgi šalc vasaras vakara vējā. Un piepeši ir pazuduši visi vārdi. Tie kļuvuši lieki, it kā par liekiem un grezniekiem. Ne velti ir īpašs laika sprīdis — klusuma minūte. Šajās mēmajās sekundēs ir milzīga doma, dziļš svētums. Kad sen pagājuši notikumi atainojas apziņā, kad ugunīgo gadu skarbie likteņa pusiēni kā varenī spēcinošs lādiņš caurstrāvo ik sirdi, tad viss nozīmīgais iegūst mūžību.

I. KOROĻOVA

Mūsu kurss — paātrinājums un kvalitāte

Pirms termiņa

Rušanas padomju saimniecībā 24 ģimenes (strādnieki, kalpotāji, dažādi speciālisti) pirms paredzētā laika var sviņēt jurgus. Sovhoza ciemata centrā trīsstāvu māja bija jānodod ekspluatācijā šī gada septembrī, taču komisija to pieņēma, novērtējot ar atzīmi «labi», jau jūnijā.

Šis ir ceturtais dzīvojamais nams, kuru uzcelām rušoniem (pēdējos gados uzcelti divi). Namā ir dzīvokļi ar lodžijām, tuvumā uzcelām arī saimniecības ēkas. Domāju, ka tās lauku laudim patiks. Pēc sovhoza lūguma izpildījām dažus darbus, kas nebija plānoti, piemēram, izlikām ar plātnēm pieeju mājai, labiekārtojām pilnībā visu teritoriju.

Par āklu darbu gribu uzteikt Andra Baško vadīto brigādi. Laikā savus uzdevumus veica arī specializētās pārveidotamās mehanizētās kolonnas strādnieki.

Arī K. Marksa kolhozā strādājam centīgi — mēnesi pirms termiņa nodevām ekspluatācijā lopbarības sagatavošanas ceļu. Tā jauda — 5 tonnas lopbarības stundā.

J. BINDERS,

Preiļu SCO ražošanas un tehniskās nodaļas priekšnieks

Kāpinājums

Līvānu eksperimentālajā māju būves kombinātā šī gada pirmajā pusē no konveijera uz būvvielām aizceļoja 515 sērijas 5—MP mājas (par trim vairāk nekā bija paredzēts plānā).

Paģājušā gada sešos mēnešos tika gādāts par 58,9 tūkstošiem kvadrātmētru dzīvojamās platības, šogad — 67,1 tūkstošus kvadrātmētru. Sasniegts krietns palielinājums.

Izpildot pusgada uzdevumu divas nedēļas pirms termiņa, māju būves cehs radīja iespēju apturēt ražošanas procesu un visā cehā vienlaikus izdarīt kārtējo remontu. Šim faktoram ir liela nozīme — kvalitatīvs remonts sekmēs ražīgu darbu nākotnē. Vēl jāpiebilst, ka Valsts standartu komisija, kas nesen apmeklēja uzņēmumu, atzina, ka jūtami paaugstinājušies galdniecības izstrādājumu kvalitāte.

Lēti, moderni

Viegls, moderns, skaists līnu divieļis. Ar latviešu tautiskajiem rakstiem rotāts. Un maksā tikai sešus rubļus. Šis produkcijas pirmie paraugi parādījušies Līvānu trikotāžas un mākslas audumu salonā un momentā lemtotājušī pircēju simpātijas.

Vēl viens jaunums — sienas dekors uz līnu auduma pamata. To prasmīgi darinājuši līvāniete, jaunā audēja Antonina Zarāne. Pircēju šim izstrādājumam netrūks.

Negrib atpazīt arī preiļietes. Mākslas aušanas ceļa meistars darina līnu aizkarus — skaists raksts, materiāls neburzās, krāsas saulē neizbalē. Pirmie desmit pāri šādu aizkaru jau laisti pārdošanā.

Un kam gan nepatīk dzempeis, kurā leausts metāliski spīdīgs diegs? Šī gada otrajā ceturksnī šādi dzemperi sarāzīti par vairāk nekā 4000 rubļu. Trikotāžas ceļa rīcībā pašreiz ir deviņu krāsu un no krāsu diegi, tāpēc adījuma krāsu gamma spēj apmierināt jebkuru gaumi.

L. IVANOVA

MOSU valstī ik rītus durvis ver vairāk nekā 600 tūkstoši veikalos. Katrs ledzīvotājs dienā vidēji trīs reizes griežas pie tirdzniecības darbiniekiem. Atros tempos palielinās preču apgrozība, līdz ar to tirdzniecība kļūst par svarīgu tautsaimniecības nozari, par nozari, kura cieši saistīta ar laudīm, ar viņu dažādo gaumi, ieradumiem un raksturiem. Un jo augstāks kļūst padomju lauku materiālās un garīgās dzīves līmenis, jo attiecīgi paaugstinās prasības tirdzniecībai un tās darbiniekiem. Ne velti PSKP XXVII kongress izvirzīja uzdevumu formēt vispusīgi attīstītu, augsti kvalificētu strādnieku. Attiecībā uz tirdzniecības darbiniekiem šīs prasības vēl augstākas, jo šīs sfēras laudīm jāvadās pēc lozunga «Padomju cilvēkam — augstu apkalpošanas kultūru!». Aizvien ir cienījams pārdevējs, kurš ir delikāts, ap sevi rada labsirdības, uzticības, zināšanu atmosfēru.

Latvijas patērētāju biedrību savienības sistēmā kadru sagatavo Preiļu kooperatīvā profesionālā tehniskā vidusskola — vienīgā šāda profila mācību iestāde republikā, kurā māca pārdevējus uz atbilstošām un vidusskolas bāzes. Savas pastāvēšanas 12 gados mūsu republika saņēmusi 1200 kvalificētus tirdzniecības darbiniekus. Audzēkņu uzņemšanas un sagatavošanas plāns ik gadus tiek izpildīts.

Reizē ar speciālajiem priekšmetiem topošie pārdevēji mācās tirdzniecības estētiku, profesionālo ētiku, psiholoģiju, patērētāju kooperācijas vēsturi un citus. Speciālo disciplīnu apgūšanai ir plaši, ērti kabineti, kas aprādāti ar nepieciešamo iekārtu un uzskates līdzekļiem.

Divi gadi ir apritējuši, kopš vispārīgā izglītībā ir profesori — visi mūsu valsts izglītības sistēmā) sākusies darba pārkārtošana atbilstoši laikmeta prasībām — skolu reforma. Ir laiks, kad mēs vairs nevaram runāt par to, ka jāpilnveido izglītības struktūra, būtiski augstākā kvalitātē jāpaceļ vispārīgā izglītošana, gatavošana darbam un profesionālā sagatavošana. Nu ir pienācis laiks jau apkopot pirmos rezultātus, ko nesusi skolu reforma. Taču kādi tie ir?

Apstāsīmes pie vienas no galvenajām šajā mūsu valsts dzīvē tik svarīgajās dokumentā—

skolu reformā — izvirzītajām prasībām, kas attiecas tieši uz profesionāli tehniskajām skolām: «Nodrošināt, lai audzēkņi stabili apgūtu praktiskās iemaņas un prasmi efektīvi izmantot jauno tehniku un tehnoloģiju, ražošanas novatoru pieredzi. Organizēt profesionāli tehnisko skolu audzēkņu ražošanas praksi labākajās brigādēs un posmos ražošanas pirmindnieku un novatoru, darba veterānu un pieredzējušu

Skolu reformu — dzīvē!

LAIKS APKOPOT. BET KO?

darbuzinātāju vadībā.» Prasība, kas cieši sakarībā ar mūsu valsts šodienas aktuālāko uzdevumu — nodrošināt paātrinājumu un augstu kvalitāti.

Saviem audzēkņiem mācām strādāt ar visjaunākajām iekārtām — ar kontrolkases aparātiem «Oka-301», ar elektroniskajiem svāriem, kuri vienlaicīgi gan pircējam, gan pārdevējam parāda pirkuma svaru un par to maksājamo summu. Pārdevējam ērti. Pircējam droši. Šādi svāri bija mūsu ražošanas bāzē — veikalā «Kooperators». Sabojājās. Tos nogādāja uz Daugavpili remontā. Kamēr izlabots atveda, nestrādā atkal. Kā nekā tā tomēr elektroniskā ierīce, kas nav paredzēta pārvietošanai tik lielā atālumā, bet uz vietas rajona patērētāju biedrībai nav speciālistas gan to, gan arī kontrolkases aparātu remontam.

Drīzumā Rīgā uz vienu mēnesi, bet pēc tam Rjazanā uz trim mēnešiem tieši svaru un mērīinstrumentu rūpnīcā uz kursiem pulcēsies visi šo tirdzniecības iekārtu speciālisti, bet vai no mūsu rajona patērētāju biedrības kāds uz kursiem tiek sūtīts? Un, iespējams, arī «nav vajadzības», jo jaunas tirdzniecības tehnikas ieviešana notiek tik gausi, ka mūsu patērētāju biedrību, kura kooperatīvajai profesionālī tehniskajai vidusskolai ir ražošanas bāze, apsteigusi daudzi rajoni, kur pat lauku veikalos, piemēram, ir jaunākie kontrolkases aparāti.

Ko dod jauniem teorētisko zināšanu par modernām tirdz-

niecības metodēm apgūšana, ja praksē rajona veikalos, kur šīs zināšanas jānostiprina, strādā vēl ar novecojušiem panēmieniem. Preiļu universālveikalā, piemēram, apģērbī joprojām izvietoti atbilstoši vecajiem izmēru rādītājiem, netiek ievēroti noteikumi attiecībā uz preču grupām (blakus izvietotas naglas un ...kristāla izstrādājumi). Mēs, mācot par vasaras tirdzniecības organizēšanu, nevaram minēt nevienu

praktikantēm nereti norīko jebkuru gadījuma cilvēku, un tas nozīmē, ka tā vietā, lai joprojām speciālistam sniegtu plašas praktiskās iemaņas, nodotu savu pieredzi, darbuzinātāji jaunieši veikalā nodaļā noliek par preču sargu. Tāpēc, ka būt par darbuzinātāju neviens nav ieinteresēts, jo, piemēram, Preiļu universālveikalā apmēram pusgada pamanījās izvairīties no attiecīgās un ar likumu noteiktās darb-

pozitīvu piemēru no tā, kā tā organizēta Preiļos. Tas pats jā-saka attiecībā uz reklāmu, uz izbraukuma tirdzniecību.

Stučkas universālveikalā ieviesta pati modernākā tirdzniecības metode pēc tā sauktā «drēbju skapja» principa. Tas nozīmē, ka pircējs, iegriezies nodaļā, kura paredzēta viņa auguma izmēram, šeit var nopirkt visu attiecīgā lieluma apģērbu, sākot, piemēram, ar cepuri un beidzot ar apakšveļu. Mūsu bāzes uzņēmumā vēl nav pilnībā ieviesta pat kompleksā tirdzniecība (kur atrodas viņu kreklī un kur pārējais viņu apģērbs?).

Ieguvisi teorētiskās zināšanas par modernu, laika garam atbilstošu tirdzniecības organizāciju, tā vietā, lai šīs iemaņas apstiprinātu praksē, mēs aizejam uz kinoteātri noskatīties filmu «Jaunākais tirdzniecībā» vai braucam uz jau minēto Stučku ekskursijā. Diemžēl no ekskursijām un filmām vien mācīt audzēkņi tā arī var palikt pie tāda priekšstata, ka sekošana laika garam nav obligāta. Arī sniedzot zināšanas par racionālu tirdzniecības plātību izlietošanu, skolas pasniedzējiem jāiaipo ar šo kuteļīgo tematu, jo ik brīdī kāds audzēkņis var pajautāt, kāpēc gadiem ilgi rajona centrā stāv neizlietotas tirdzniecības domātas telpas.

Iepriekš minētajā citātā no skolu reformas uzdevumiem bija runa par ražošanas praksi labākajās brigādēs, posmos. Ir šajā ziņā daži pozitīvi momenti, taču šoreiz jārunā arī par negatīvo. Par darbuzinātājiem skolas

audzinātāju materiālās stimulēšanas. Šis jautājums nokārtots tikai pēdējos trijos mēnešos.

Par visiem šiem jautājumiem ne reizi vien esam uzstājušies patērētāju biedrības partijas pirmorganizācijas sapulcēs, valdes sēdēs. Diemžēl nekas nav mainījies. Varbūt tikai mums, skolas mācību spēkiem, viss tēlojas tik tumšās krāsās? Bet, lūk, anketas, kurās uz dažādiem jautājumiem atbildējušas pašas audzēknes. Par mācību praksi viņas raksta: «Novecojušas iekārtas, inerti, beziniciatīvas darbinieki, neuztīcības atmosfēra...».

Skolu reformas rezultātā mūsu mācību iestāde, sākot ar 1985. gada 1. jūniju, kļuva par profesionālī tehnisko vidusskolu. Palielinās audzēkņu skaits. Pašlaik ik dienas pie mums ar dokumentiem rokās ierodas jauniešes no visiem republikas rajoniem — nākošā mācību gada audzēknes. Gādājam par jauniem, labi sagatavotiem speciālistiem — ar prieku gaidām divas Maskavas Kooperatīvā institūta absolventes — pasniedzējas. 1988. gadā sāksies skolas otrās kārtas celtniecība — taps mācību korpus, ēdnīca, sporta zāle. Taču kadru sagatavošanas kvalitātes uzlabošanai ir vajadzīgs, lai palielinātos arī uzņēmumu, iestāžu un organizāciju vadītāju atbildība par profesionālī tehniskās vidusskolas audzēkņu ražošanas apmācību.

V. NAZAROVA,

Preiļu kooperatīvās profesionālī tehniskās vidusskolas ražošanas apmācības vecākā meistare

CILVĒKS BŪVĒ MĀJU

Atbalstam jābūt lielākam

To, ka lauksaimniecības uzņēmumos strādājošajiem Valsts bankā pēc atvieglotiem noteikumiem izsniedz kredītu dzīvojamās mājas un saimniecības ēku būvniecībai, kolhoza «Vārkava» galvenā ekonomiste Silvija Vilcāne pirmoreiz dzirdēja kādā radio raidījumā. Bija vajadzīga dzīvojamā platība, un dzirdētais urdīja prātu. Laikraksta «Cīņa» raksts «Kredīta noteikumi» 1984. gada jūnijā pēdējās sestdienas numurā nopietni piesaistīja jaunās ģimenes uzmanību. Tika laists, pārrunāts un spriests par kredīta izdevīgumu. Baldija būvniecības darbu paredzamās grūtības. Baidot Silvija un Andrejs bija vienprātis, ka pašiem jāgādā, lai radus, pazinas un citus ciemiņus varētu uzņemt zem savas mājas jumta.

Tagad, kad galvenās rūpes jau aiz muguras un Vārkavas ciema Stīvrīniekos pacēlas divstāvu māja, tās saimniece atceras:

— Daudz laika un pūļu prasīja vajadzīgo dokumentu sadabūšana, pirms saņēmām valsts aizdevumu. Manuprāt, par celtniecību atbildīgajiem vadošajiem darbiniekiem rajonā vajadzētu atsaučīgāk un plašāk popularizēt šādu celtniecību, veicot izskaidrošanu, konsultējot attiecīgās dokumentācijas noformēšanā. Nezinu, kā tas ir pašlaik, bet toreiz, kad pati kārtāju dokumentus, no rajona agrorūpnieciskās apvienības vecākā inženiera individuālās celtniecības jautājumu uzziņāju tikai to, kādi dokumenti iesniedzami. Taču, kā tie pareizi aizpildāmi, man vajadzēja krietni palauzīt galvu. Meklēju padomu pie bankas darbiniecēm. Ielūkojusies kādā «būvniecības priekšgājēja» rak-

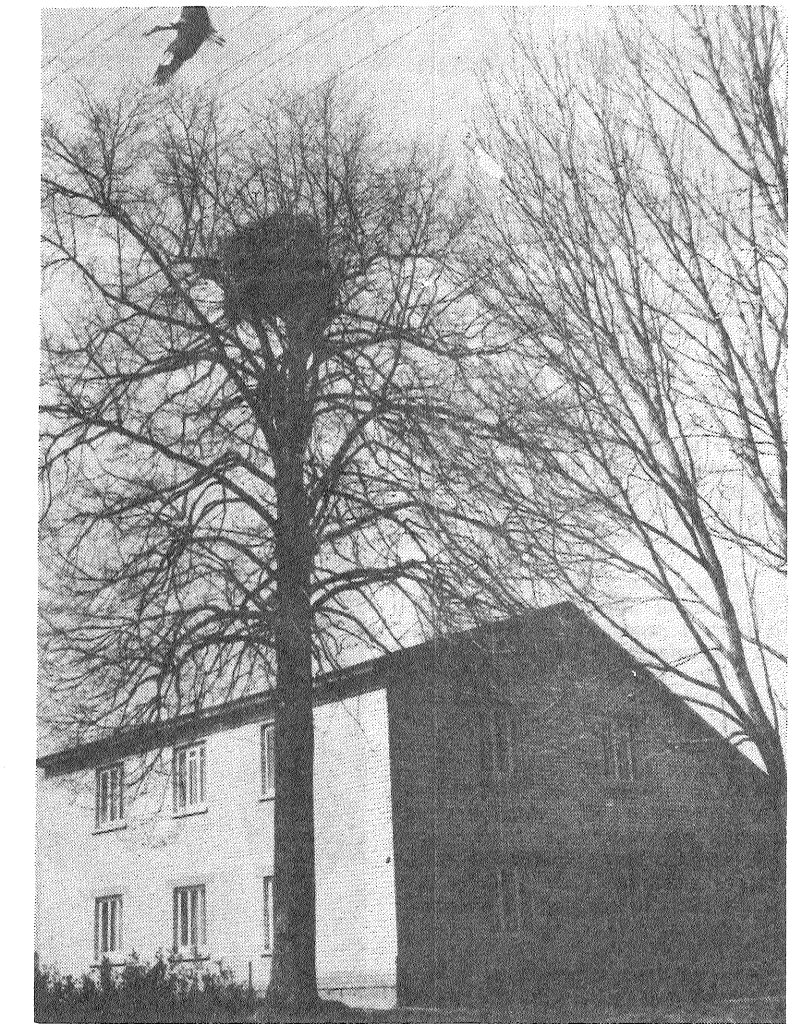
stītajos, aizpildītu savējos. Būtu patīkami redzēt paraugus. Ne mazums rūpju un raizū jāpārdzīvo, lai noformētu projekta dokumentāciju. Tam vajadzīgs vesels gads. Mums uzņēmības nepietrūka, un, kā redzat, māja jau zem jumta. Tomēr gribētos, lai citi individuālo māju būvētāji visus jautājumus varētu nokārtot krietni īsākā laikā.

— Rajona patērētāju biedrības valdes priekšsēdētājs K. Neļgalis rajona laikrakstā šī gada 13. jūnijā rakstā «Ko piedāvā kooperatori» atzīmē, ka joprojām nopietns ir būvmateriālu piegādes jautājums tieši objektos par attiecīgu iepriekšēju samaksu. Vai jūs to izjutāt?

— Jā. Šis jautājums ir nopietni risināms, jo citādi auto vadītājs, atbraucot ar kravu, diktē savus noteikumus. Samaksa nav maza. Būvniecībā iesācējam — pussimt rubļu par kravu. Ja ne, tiek piedraudēts vest atpakaļ uz Preiļiem. Un iebaidītais individuālais mājas celtnieks sāk meklēt naudas makā visspēcīgāko vērtspapīru. Vēlāk, šādos darījumos guvis pieredzi, vedēju var pielabināt par puscenu.

No jau minētā raksta var saprast, ka arī turpmāk individuālajiem būvētājiem palīgos būs jāpiesauc laimes māte, jo, lūk, patērētāju biedrībai nav iedalīti attiecīgi krāvēji, autotransports. Māju būvēšanu apgrūtinā arī iespēja materiālus iegādāties tikai par skaidru naudu. Vēlāk saimniecība pēc uzrādītajam pavadzīmēt tos gan atmaksāja. Vai nebūtu vienkāršāk, ja lautu norēķināties ar pārskaitījumu?

Partija un valdība izvirzījuši uzdevumu tuvāko 15 gadu laikā apgādāt visus ar dzīvokļiem.

Cilvēki vēlas nodrošināt savas ģimenes ar dzīvojamajām un saimniecības ēkām. Uz vietām neatsakās palīdzēt risināt šos jautājumus. Tas ir labi, bet vienkāršos cilvēkus, kuri vēlētos būvēt lauku māju, vēl atbaida sarežģījumi papīru kārtošā, būvmateriālu piegādātāju untumi un dažu atbildīgu darbinieku neat-saucība.

A. INDĀNS

ATELĀ: kolhoza «Vārkava» galvenās ekonomistes un saimniecības smago darbu inženiera — Silvijas un Andreja Vilcānu — jaunuzceltā māja. Tajā dzīvo 2 ģimenes. Arī viņa vecāku. Neskatotī leksējās apdāres darbus, māja uzbūvēta gada laikā, tāmes vērtība 25 180 rubļu. Saimniecībai 25 gadu laikā jāatmaksā pu-se no šīs summas.

J. SILICKA foto

Pēc pirmā riņķa spēlēm

Sporta draugi atzīst, ka futbola vajagot vai nu spēlēt, vai arī skatīties, bet spriedelēšana par šo sporta veidu lai izpallekot. Un tomēr. Lielā futbola gadā nebūtu pareizi sēdēt vien pie televizoriem un skatīties «zvaigžņu» cīņas starptautiskajā arēnā. Ielūkosimies mūsu stadionā.

Preiļu «Dubna» sezonu uzsāka ar piedalīšanos žurnāla «Lauku Dzīve» kausa izcīņā. Tā bija iesildīšanās pirms BSB «Vārpa» čempionāta. Zonas sacensībās, kur startēja Jēkabpils, Līvānu un Krāslavas futbola komandas, «Dubna» uzvarēja, taču tālāk par astotdaļfinālu netika.

Noslēgušās pirmā riņķa spēles BSB «Vārpa» čempionātā. Pirmajā riņķī — viens zaudējums (spēle ar Rēzeknes «Mašīnbūvētāju»). Cetrreiz spēļu iznākumi ir neizšķirti («Dubna» — Balvi 0:0, «Dubna» — Gulbene 1:1, «Dubna» — Madona 1:1, «Dubna» — Ilūkste 1:1). Preiļieši uzvarēja Jēkabpils komandu (3:1), Daugavpils (2:0), Smiltenes (2:1), Ludzas (2:0), Rēzeknes «Stroiteļi» (2:0). Pēc pirmā riņķa spēlēm «Dubna» savāca 14 punktus. Komandas, ar kurām cīnāmies sporta biedrības «Vārpa» čempionātā, sagatavotības ziņā ir ļoti līdzīgas. Veiksmi vai zaudējumu lielā mērā noteic psiholoģiskā sagatavotība spēlei, spēja koncentrēties.

Vai «Dubnas» ikdienā šosezon ir būtiskas izmaiņas? Nē. Pamat-

sastāvs iepriekšējais. Spēlētāju vidējais vecums ir 23 gadi. Atliek gaidīt rezultatīvu spēli un pierādīt, ka sekmīgi varam cīnīties ne tikai čempionāta pirmajā riņķī, bet arī turpmāk.

Rezultatīvākie spēlētāji šosezon ir Viktors Martinovs, Dmitrijs Ivanovs un Jevgēnijs Nesterovičs. Komandas sastāvā stabili vietu ieņem jaunie spēlētāji: Preiļu 1. vidusskolas audzēkņi Alvars Sparāns, Jaunaglonas 58. profesionālā tehniskās vidusskolas sportists Nikolajs Joksts un Preiļu 2. vidusskolas jauniešs Jurijs Podskočijs. Pirmo pārbaudi izturēja arī Jānis Naževičs un Sergejs Fjodorovs.

«Jauno» problēma komandā tomēr pastāv. Perspektīvi spēlētāji ir. Tos iekļaujam komandā. Taču uz rezervistu soliņa jauniešiem sēdēt netiek. Diemžēl ne katreiz viņus varam laist laukumā. Situācijā, kad rezultāts ir neizšķirts gandrīz līdz spēles pēdējām minūtēm vai arī tā rit ar minimālu pārsvaru, jauno raidīšana spēlē ir riskanta lieta. To pierādīja arī čempionāta pirmais riņķis. Aizvairojumiem nav vietas, jo izspēlēties un sevi pierādīt pagūsiet.

Vienlaikus rit pilsētas meistarsacīkstes, kas ir laba treniņnodarbība «Dubnas» pamatsastāva spēlētājiem un sevis pierādīšana jaunajiem.

V. FJODOROVS, komandas kapteinis

ATTĒLĀ: spēles moments. «Dubnas» pretinieki — Madonas futbolisti.

K. PRIEDISA foto

Redaktors V. PETROVS

Sludinājumi * Līdzjūtības

«EZERZEME»

19. jūlijā — «Lēciens», A. Dovženko st., sāk. plkst. 14, 16, 18, 20; 20. jūlijā — «Meža apinis», «Mosfilm», sāk. plkst. 16, 18, 20; 21. jūlijā filmas sāk. plkst. 17, 19, 21; 22. jūlijā — «Atnācēju kuģis», M. Gorkija st., sāk. plkst. 17, 19, 21; 23. jūlijā — «Saldā sievietē», «Lenfilm», sāk. plkst. 17, 19, 21;

MALNAVAS SOVHOZTEHNIKUMS

uzņem audzēkņus ar astoņgadīgo izglītību agronomijas, lauksaimniecības elektrifikācijas, lauksaimniecības mehanizācijas, lauksaimniecības uzņēmumu grāmatvedības specialitātēs. Mācības notiek latviešu un krievu valodā. Mācību ilgums agronomijas specialitātē 3 gadi 7 mēneši, lauksaimniecības elektrifikācijas un lauksaimniecības mehanizācijas specialitātē 3 gadi 10 mēneši, lauksaimniecības uzņēmumu grāmatvedības specialitātē 2 gadi un 10 mēneši.

Vidusskolu beigušos uzņem otro kursu papildināšanai. Tehnikumu beigušie iegūst: agronoma, tehnika elektriķa, tehnika mehāniķa vai grāmatveža kvalifikāciju ar tiesībām iestāties augstskolā.

Audzēkņi, kas sekmīgi mācās, saņem 30 rbl. stipendiju mēnesī, teltamnieki — par 25 procentiem vairāk, bet tie, kuri mācās uz «labi» un «teicami» un aktīvi piedalās sabiedriskajā darbā, kā arī no saimniecībā komandētie — par 15 procentiem lielāku stipendiju.

Tehnikumā ir kopmītne un kopsalds. Agronomijas, elektrifikācijas un mehanizācijas nodaļās iestāju eksāmeni nav jāliek. Grāmatvedības nodaļā no iestāju eksāmeņiem atbrīvoti audzēkņi, kuri

24. jūlijā — «Satiksīmes metro», 1. un 2. sērija, «Lenfilm», sāk. plkst. 17.30, 20; 25. jūlijā — «Kādas sadursmes divas versijas», Odesas st., sāk. plkst. 17, 19, 21.

«ATPŪTA»

19. jūlijā — «Zemu pakalnes», A. Dovženko st., sāk. plkst. 14, 16, 18, 20; 20. jūlijā — «Pārsteidzīgais solis», 1. un 2. sērija, Indija, sāk. plkst. 16.30, 19; 21. un 22. jūlijā — «Lēciens», A. Dovženko st., sāk. plkst. 17, 19, 21; 23. un 24. jūlijā — «Meža apinis», «Mosfilm», sāk. plkst. 17, 19, 21; 25. jūlijā — «Atnācēju kuģis», M. Gorkija st., sāk. plkst. 17, 19, 21.

mācījušies uz «4» un «5», pārējiem jāliek iestāju eksāmeni dzimtajā valodā (diktāts) un matemātikā (vārdos).

Iestāju eksāmeni notiek no 25. jūnija līdz 5. jūlijam un no 1. augusta līdz 20. augustam.

Stājoties tehnikumā, jāiesniedz šādi dokumenti: tehnikuma direktoram adresēts iesniegums (iesnieguma veidlapu var saņemt tehnikumā), dokuments par astoņgadīgās skolas vai vidusskolas izglītību (oriģināls),

izziņa par veselības stāvokli (086/y veidlapa), četras fotokartītes (3x4 cm), izraksts no darba grāmatīņas (reflektantiem, kuriem ir praktiskā darba stāžs),

norikojums (ja uz tehnikumu mācīties komandē kolhozs, padomju saimniecība vai kāda cita iestāde, organizācija, uzņēmums). Iestājoties jāuzrāda dzimšanas apliecība vai pase, karaklausības apliecība, ja persona pakļauta karadienestam, karadienestā leļsaucamā vecuma personas uzrāda izziņu no dzīves vietas.

Dokumentus pieņem no 1. jūnija līdz 1. augustam, vidusskolu beigušajiem — līdz 15. augustam. Mācību sākums 1. septembrī. Satiksme: ar autobusu līdz Kārsavai, ar vilcienu līdz Malnavas vai Kārsavas stacijai. Ir pilsētas autobuss Kārsava — Malnava.

Tehnikuma adrese: 228051, Ludzas raj., p. n. Viņoli, Malnavas sovhoztehnikums. Telefons 31274 vai 33106.

MIRUSO PIEMIŅAS DIENA

Saunas ciemā
1986. gada 3. augustā
Pauniņu kapos plkst. 10.00,
Priekuļu kapos plkst. 11.00,
Lakauskū kapos plkst. 12.00,
Aizupiešu kapos plkst. 14.00,
Anspoku kapos plkst. 15.00,
Beišķu kapos plkst. 16.00,
Smelteru kapos plkst. 17.00,
Skuteļu kapos plkst. 18.00,
Jakušu kapos plkst. 19.00.

MIRUSO ATCERES DIENA

Galēnu ciemā
1986. gada 27. jūlijā
Bukšīnu kapos plkst. 12.00,
Galēnu kapos plkst. 13.00,
Maltas—Trūpu kapos plkst. 15.00,
Bortnieku kapos plkst. 16.00,
Sobolevkas kapos plkst. 17.00.

Rokas, kas mīlēja darbu, gurušas.
Sirds, kas vēlēja labu, atdusas.
(Z. Purvs)

Izsakām dziļu līdzjūtību Vasilisai Līvdānei—Botorei sakarā ar TĒVA nāvi.
Aglonas internātskolas kolektīvs

BEBRENES SOVHOZTEHNIKUMS

uzņem audzēkņus bez iestāju eksāmeņiem ar astoņgadīgās un vidusskolas izglītību. Mācību ilgums 3 gadi 6 mēneši un 2 gadi 6 mēneši. Mācības notiek latviešu un krievu valodā.

Tehnikumu beigušajiem piešķir veterinārfeldšera kvalifikāciju ar tiesībām strādāt par mākslīgās apsēklošanas tehniķiem. Tehnikumā ir kopmītne un kopsalds.

Iestājoties jāiesniedz: sovhoztehnikuma direktoram adresēts iesniegums pēc noteiktas formas, dokuments par izglītību (oriģināls),

izziņa par veselības stāvokli (086/y veidlapa),

četras fotokartītes (3x4 cm), izraksts no darba grāmatīņas par praktisko darba stāžu.

jāuzrāda dzimšanas apliecība vai pase, raksturojums no mācību iestādes vai darba vietas.

Dokumentus pieņem no 1. jūnija līdz 5. jūlijam astoņgadīgo skolu beidzēju grupās un no 1. jūnija līdz 11. augustam — no vidusskolu absolventiem. Uzņemšanas komisija darbosies no 7. līdz 10. jūlijam un no 12. līdz 14. augustam, vērtējot atestāta atzīmes.

Vakantu vietu gadījumā notiek papilduzņemšana. Sekmīgi audzēkņi saņem valsts stipendiju 30 rbl. mēnesī, teltamnieki — par 25 procentiem vairāk.

Adrese: 228413, p. n. Bebrene, Daugavpils rajons, Bebrene sovhoztehnikums, tālrunis — Bebrene 64414, 64342.

VIESĪTES 65. PROFESIONĀLI TEHNISKA VIDUSSKOLA

1986. — 1987. mācību gadā uzņem jauniešus un jauniešus ar 8 klašu izglītību šādās specialitātēs:

melioratīvo darbu mehanizators, zivkopis, lopkopības meistars ar mājputnu iemanām, mūrnieks — konstrukciju metinātājs.

Mācību ilgums visās specialitātēs — 3 gadi.

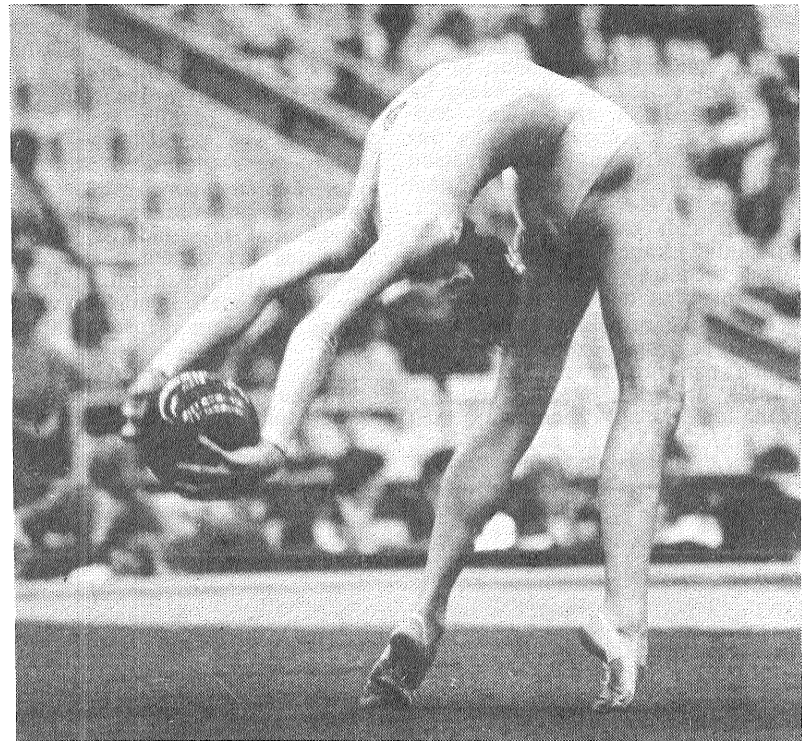
Dokumentu jāiesniedz līdz 1986. gada 1. septembrim. Iestājeksāmeņu nav.

Adrese: Jēkabpils rajons, Viesīte, Smilšu ielā 39. Tālruni — 45157, 45262.

PREIĻU

DZĪVNIEKU SLIMĪBU APKAROSANAS STACIJA

Šī gada 21. jūlijā no plkst. 6.00 līdz 10.00 izdarīs Preiļu pilsētas iedzīvotājiem piederošo liellopu pārbaudi uz tuberkulozi, leikozi, brucelozi. 23. jūlijā notiks suņu vakcināšana pret trakumsērgu.

Maskavā noslēgumam iuvojas Labas gribas spēles. Tās kļuvas par istiem sporta un tāutu draudzības svētkiem. Labas gribas spēlēs piedalās gandrīz 70 valstu sportisti no visiem kontinentiem. Spēļu devīze: «No draudzības sportā uz mieru virs Zemes!».

Sacensībās Maskavā izcīlu meistartību demonstrē sportisti no PSRS, ASV, Vācijas Demokrātiskās Republikas, Rumānijas un citām valstīm.

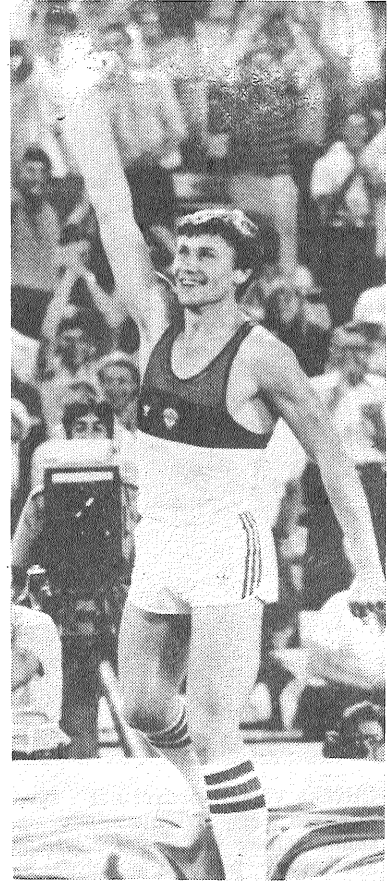
Sekmīgi startē padomju sportisti. Fenomenālu pasaules rekordu — 6 metri 1 centimetrs — kārtslēkšanā sasniegza Sergejs Bubka.

Spēļu dalībniekiem un viesiem ilgi atmiņā paliks arī atklāšanas krāšņā ceremonija, iepazīšanās ar mūsu valsts galvaspilsētas ievērojamākajām vietām, izstādes, koncerti un citi pasākumi, kuri notiek spēļu ietvaros. Rit, atvadoties no viesmīlīgās Maskavas, visi, kas bija ieradusies uz sporta un draudzības svētkiem, teiks: «Uz redzēšanos pēc četriem gadiem nākamajās Labas gribas spēlēs!»

ATTĒLOS:

— mākslas vingrošanas sacensībās augstu meistartību demonstrēja Tatjana Dručiņina no Omskas, viņa kļuva par absolūto čempioni;

— kārtslēcējs Sergejs Bubka pēc pasaules rekorda uzstādīšanas. TASS fotohronika

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

TĀLRUNI: redaktoram — 22059, redaktora vietniecei izdevumam krievu valodā un atbildīgajam sekretāram — 22154, redaktora vietniecei, lauksaimniecības un partijas dzīves nodaļā — 21996, rūpniecības un celtniecības nodaļai — 21759, vēstulju, sabiedrisko organizāciju un skolu dzīves nodaļai — 22203, informācijas nodaļai — 21769, fotokorespondentam — 21985, grāmatvedībai, uzzinām par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13 131 eks. (latv. val. 9 454 eks., krievu val. 3 677 eks.).

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400. Daugavpils, Valkas ielā 1. Indekss 68169 1. nos. Iespiedokšne. Ofsetiespiedums. Pas. 878.